Були зелені ви, коли
Квітками свіжими цвіли ви;
Гурти дівчат до вас ішли
Дозвілля провести щасливе.

І кошики несли вони
Первоцвіт брати — і, утішні
З сп'яняючої данини,
Пелюстки цілували ніжні.

Ви чули любі співи їх,
Ви бачили їх хороводи,
Була весною кожна з них
В буянні юності і вроди.

Тепер спустіли ви — і зник
Хор дів з розмаяним волоссям,
Що вирували, як потік,
На вашім лоні срібноросім.

Ви, марнотратно весь запас
Свій добрий вичерпавши, нині
Збідніли — і свій красний час
Оплакуєте в самотині.